

Sag C-63/23**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

6. februar 2023

Forelæggende ret:

Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 5 de Barcelona (Spanien)

Afgørelse af:

9. januar 2023

Sagsøgere:

Sagrario

Joaquín

Prudencio

Sagsøgt:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Hovedsagens genstand

Familiesammenføring – afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse som familiesammenført – ulovlig administrativ situation – særligt vanskelige situationer – forudgående vurdering af en persons situation – barnets tarv – selvstændig opholdstilladelse

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodning om præjudiciel afgørelse – artikel 267 TEUF – spørgsmålet, om en national bestemmelse er forenelig med direktiv 2003/86/EF – artikel 15, stk. 3 – artikel 17 – afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse som familiesammenført – ulovlig administrativ situation – særligt vanskelige situationer – forudgående vurdering af en persons situation – selvstændig opholdstilladelse – artikel 7 og 24, artikel 33, stk. 1, og artikel 47 i

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – barnets tarv – artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention

Præjudicielle spørgsmål

1. Omfatter formuleringen »særligt vanskelige situationer« i artikel 15, stk. 3, in fine, og artikel 17 i direktiv [2003/86] automatisk alle situationer, der berører et mindreårigt barn, og/eller situationer tilsvarende dem, der er omhandlet i samme direktivs artikel 15?

2. Er artikel 15, stk. 3, in fine, og artikel 17 i direktiv [2003/86] til hinder for en national lovgivning, hvorefter der ikke meddeles selvstændig opholdstilladelse, som sikrer, at familiesammenførte familiemedlemmer ikke havner i en ulovlig administrativ situation, når disse særligt vanskelige situationer opstår?

3. Kan artikel 15, stk. 3, in fine, og artikel 17 i direktiv [2003/86] fortolkes således, at der foreligger en ret til selvstændig opholdstilladelse, når den familiesammenførte familie mister sin opholdstilladelse af grunde, som ikke kan tilregnes den?

4. Er artikel 15, stk. 3, og artikel 17 i direktiv [2003/86] til hinder for en national lovgivning, hvorefter der inden et afslag på en ansøgning om fornyelse af familiesammenførte familiemedlemmers opholdstilladelse ikke skal foretages den nødvendige og obligatoriske vurdering af omstændighederne efter dette direktivs artikel 17?

5. Er artikel 15, stk. 3, og artikel 17 i direktiv [2003/86], artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention samt artikel 47, 24 og 7 og artikel 33, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, hvorefter der forud for et afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse som familiesammenført ikke skal gennemføres en specifik høring af mindreårige børn, når referencepersonen er blevet meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse?

6. Er artikel 15, stk. 3, og artikel 17 i direktiv [2003/86], artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention samt artikel 47, 24 og 7, og artikel 33, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, hvorefter der forud for et afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse som familiesammenført ægtefælle, når referencepersonen er blevet meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller om fornyelse af en opholdstilladelse, ikke skal gennemføres en foranstaltning, hvorunder den pågældende kan påberåbe sig de i det nævnte direktivs artikel 17 omhandlede omstændigheder med henblik på formelt at anmode om en mulighed for at fortsat at være bosiddende uden afbrydelse af vedkommendes hidtidige opholdsstatus?

Anførte EU-retlige forskrifter

Den Europæiske Unions Domstols (»herefter Domstolen«) dom af 27. juni 2006, Parlamentet mod Rådet, C-540/03, EU:C:2006:429

Domstolens dom af 14. marts 2019, Y.Z. m.fl. (Svig i forbindelse med familiesammenføring), C-557/17, EU:C:2019:203

2. og 11. betragtning til direktiv 2003/86/EF

Artikel 5, stk. 5, artikel 15, stk. 3, artikel 16, stk. 3, og artikel 17 og 18 i direktiv 2003/86/EF

Artikel 24, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Artikel 6 i den europæiske konvention om udøvelse af børns rettigheder

Anførte nationale forskrifter

Artikel 19 i Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (lov nr. 4/2000 af 11.1.2000 om rettigheder og friheder for udlændinge i Spanien og om deres sociale integration, som ændret ved lov nr. 2/2009 (herefter »lov nr. 4/2000«)). Denne lov regulerer virkningerne af familiesammenføring under særlige omstændigheder, der omfatter arbejds- og opholdstilladelse samt opholdstilladelse uafhængigt af ægtefælle og børn.

Første tillægsbestemmelse, stk. 4, til Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (kongeligt dekret nr. 557/2011 af 20.4.2011 om godkendelse af gennemførelsesbekendtgørelsen til lov nr. 4/2000 om udlændinges rettigheder i Spanien og deres integration i samfundet, som ændret ved lov nr. 2/2009 (herefter »kongeligt dekret nr. 557/2011«)). Denne bestemmelse omfatter muligheden for at udstede midlertidige opholdstilladelser og/eller arbejdstilladelser, når økonomiske, sociale eller arbejdsmæssige omstændigheder taler for dette, og i særligt relevante tilfælde, der ikke er omfattet af gennemførelsesbekendtgørelsen, samt tildeling af midlertidige individuelle opholdstilladelser, når der foreligger helt særlige omstændigheder, der ikke er omfattet af gennemførelsesbekendtgørelsen.

Artikel 58, stk. 3, i kongeligt dekret nr. 557/2011. Denne bestemmelse omhandler gyldigheden af opholdstilladelsen for familiesammenførte familiemedlemmer i forhold til referencepersonens opholdstilladelse.

Artikel 59 i kongeligt dekret nr. 557/2011. Denne bestemmelse omhandler familiesammenførte familiemedlemmers ophold uafhængigt af referencepersonens

ophold og bl.a. betingelserne og forudsætningerne for dette ophold samt dets varighed.

Artikel 61 i kongeligt dekret nr. 557/2011. Denne bestemmelse omhandler fornyelse af opholdstilladelser som følge af familiesammenføring og bl.a. formaliteter og betingelser i forbindelse med ansøgning, varighed, betingelserne for at opnå familiesammenføring med hensyn til referencepersonen og den familiesammenførte person, påkrævet støttedokumentation og andre oplysninger, som myndighederne tager i betragtning med henblik på fornyelsen af en tilladelse.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren og hendes to mindreårige børn var indehavere af en opholdstilladelse som følge af familiesammenføring, efter at de var blevet ført sammen med henholdsvis deres ægtefælle og far.
- 2 Den 22. april 2021 indgav alle familiemedlemmerne en ansøgning om opholdstilladelse som fastboende udlænding. Ved afgørelse truffet af Subdelegación del Gobierno en Barcelona (regeringens delegerede i regionen Barcelona) den 27. maj 2021 blev referencepersonen meddelt afslag på ansøgningen om opholdstilladelse, eftersom vedkommende var opført i strafferegistret. Ved afgørelse truffet af Subdelegación del Gobierno en Barcelona (regeringens delegerede i regionen Barcelona) den 22. juni 2021 blev sagsøgeren og hendes to mindreårige børn meddelt afslag på ansøgningen om opholdstilladelse som fastboende udlændinge, fordi referencepersonen ikke var indehaver af en arbejds- og/eller opholdstilladelse, hvilken omstændighed var i strid med artikel 61, stk. 3, litra b), nr. 1, i kongeligt dekret nr. 557/2011.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 3 Parternes argumenter er ikke nærmere angivet i forelæggelsesafgørelsen.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 4 Artikel 15 i direktiv 2003/86/EF (herefter »direktivet«) fastsætter en mulighed for at meddele familiesammenførte familiemedlemmer selvstændig opholdstilladelse i visse tilfælde. Direktivets artikel 16, stk. 3, bestemmer, at medlemsstaterne kan inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse i visse tilfælde og i overensstemmelse med artikel 15. Disse bestemmelser indgår i artikel 59 i kongeligt dekret nr. 557/2011, hvis stk. 3 bestemmer, at opholdstilladelsen indrømmes uden afbrydelse.
- 5 Direktivets artikel 15, der henviser til samme direktivs artikel 16, stk. 3, tilføjer, at »[m]edlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at der meddeles

selvstændig opholdstilladelse, hvis der opstår særligt vanskelige situationer«. Den spanske lovgivning fastsætter ikke bestemmelser om disse vanskelige situationer.

- 6 Første tillægsbestemmelse, stk. 4, til kongeligt dekret nr. 557/2011 bestemmer, at der meddeles opholdstilladelse i særlige tilfælde, der ikke er omfattet af gennemførelsesbekendtgørelsen til lov nr. 4/2000. Disse bestemmelser synes imidlertid ikke at være i overensstemmelse med direktivet, eftersom de indfører en skønmæssig afgørelse med en udvidende fortolkning, der ikke er til hinder for den automatiske beslutningstagning, som Domstolen har afvist, og som samtidig ligger uden for kompetencen hos det administrative organ, der henhører under statens ikke-centrale forvaltning, eftersom denne kompetence er tillagt den statslige forvaltning.
- 7 Gennem sin praksis pålægger Domstolen medlemsstaterne at vurdere ansøgenes personlige forhold og udelukker muligheden for at træffe automatisk afgørelse om foranstaltninger til inddragelse af opholdstilladelser. Dom af 27. juni 2006, som blev afsagt i sagen Parlamentet mod Rådet (C-540/03, EU:C:2006:429), sikrer således f.eks., at bestemmelserne i direktivet er forenelige med de grundlæggende rettigheder, idet de nationale myndigheder pålægges at tage hensyn til de særlige omstændigheder i hver enkelt sag i henhold til direktivets artikel 5, stk. 5, og artikel 17.
- 8 Den spanske lovgivning omfatter imidlertid ingen procedurer, hvorunder de berørte personer kan påberåbe sig de personlige forhold, som er nævnt i direktivets artikel 17, og hvorved der samtidig foretages en forudgående høring af mindreårige børn i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention om udøvelse af børns rettigheder. Således træffes afgørelserne uden hensyntagen til den personlige situation for familiesammenførte personer, der som regel er mindreårige børn og kvinder, og som øjeblikkeligt befinder sig i en ulovlig situation.
- 9 Efter den forelæggende rets opfattelse befinder de familiesammenførte familiemedlemmer, der har mistet opholdstilladelsen af grunde, som ikke kan tilregnes dem, sig i særligt vanskelige situationer. Navnlig når der er tale om mindreårige børn og om personer, der befinder sig i en situation med strukturel forskelsbehandling i det samfund, som de kommer fra, hvilket er tilfældet for kvinder fra bestemte lande, hvor kvinder står uden beskyttelse.
- 10 Henset til den omstændighed, at direktivets artikel 15, stk. 3, indeholder et påbud, »Medlemsstaterne fastsætter«, er den forelæggende ret af den opfattelse, at den nationale lovgivning bør fastsætte bestemmelser om »særligt vanskelige situationer«. Herved kunne direktivets artikel 15, stk. 3, finde anvendelse på de tilfælde, hvor familiesammenførte personer mister opholdstilladelsen af grunde, som ikke kan tilregnes dem, således som det er tilfældet i hovedsagen. Desuden ville tabet af opholdstilladelse under alle omstændigheder ske efter en vurdering af den familiesammenførte persons personlige og familiemæssige situation, således som direktivets artikel 17 kræver.

- 11 Efter den forelæggende rets opfattelse giver de spanske myndigheder blot afslag på en ansøgning om opholdstilladelse uden at tage hensyn til arten og holdbarheden af vedkommendes familiemæssige tilknytning, til varigheden af vedkommendes ophold samt til den familiemæssige, kulturelle og sociale tilknytning til bopælslandet og hjemlandet, hvilket er i strid med EU-retten.

ARBEJDSDOKUMENT